

ІНФОРМАЦІЙНІ МАТЕРІАЛИ

Пріоритети екологічної політики на наш погляд, повинні формуватися на основі оцінки сучасного стану довкілля.

На жаль, до цього часу ми не маємо проектів водоохоронних зон у великих містах по р. Дніпро, а по малим річкам взагалі вони відсутні, території розороні та залужені, в багатьох областях від малих річок залишились лише їх назви. Для виправлення ситуації необхідно провести аудит. Таку ж роботу необхідно виконати по проведенню аудиту зарегульованості стоку річок, бо закони водного кодексу в цьому питанні масово порушені. Так, у Дніпропетровській області на малих річках налічується до 100 на кожній річці.

Проблема скиду стічних вод не може бути вирішена без визначення терміну дозволу на це. Треба встановити, наприклад 5 чи 10 років для переведу всіх підприємств на замкнутий водозворотний цикл, дозволивши відбір чистої води підприємствами лише на компенсацію природних втрат.

Проблеми річки Дніпро загально відомі, оскільки визнано факт її деградації, в т.ч. від наднормативного зарегулювання і відбору води на разбавлення забруднених скидів, наприклад, вод у Кривбасі. У зв'язку з цим ситуація потребує негайного визначення політики поступового переведу на близький до природного стану водозбірному басейну.

Також невідкладною проблемою є необхідність приведення до повного виконання вимог проголошення статуту природоохоронних об'єктів. У багатьох випадках документи на проголошення цього статуту є, але межі не винесені в натуру і відсутні механізми їх функціонування, в т.ч. на їх охорону та утримання. Для цього необхідно провести інвентаризацію їх стану, та правових засад функціонування.

Загально відомо, що темпи рекультивациі порушених гірничими роботами земель не відповідають елементарним вимогам збереження довкілля. Така ситуація є типовою при видобутку залізної руди, вугілля, бурштину та ін.

Найбільш шкідливим для довкілля є скиди зворотних високо мінералізованих вод гірничих підприємств (до 150 г/л). Так, у Кривбасі щорічно скидається до 14 млн м³ розбавлених водою річки Дніпро шахтних вод з мінералізацією до 40-50 г/л у р. Інгулець. Це призвело до загибелі річки та прибережних територій, виникнення надзвичайно гострих проблем

водопостачання населених пунктів декількох областей. Всі рішення, які сьогодні пропонуються зводяться до скиду цих вод у Чорне море. Розробка альтернативних методів демінералізованих вод не розглядаються і не фінансуються.